

Blandt hækkens vilde roser

Tekst: Carl Andersen, (1828-1883)
Melodi nr 2: Julius Bechgaard, (1843-1917)

1.

Blandt hækkens vilde roser
sad en lille knop.
Dens længselsfulde sukke
mod himlen stege op

Når ser jeg sol og måne
og nattens stjernehær,
og bækken og den svale
Der vimser mig så nær?

2.

Det hørte sommerfuglen
Vær utålmodig ej!
Hvor livet gladest smiler,
ak, snor sig dødens vej.

To elskende sig nærmed
tyst hækkens purpurskrud.
Blidt elskereren brød knoppen
og gav den til sin brud

3.

Eja! Hvor højt den svulmed
ved jomfrukysset ømt!
så dejligt ingen sinde
den før dog havde drømt!

O, at jeg - tænkte knoppen -
i drømmen måtte dø!
Gud hørte den - den visned
før solen sank i sø.